

Tik-tak

U sobi sjedi on. Na zidovima se isprepliću crni prsti kao produžeci njegova uma. Tik-tak, do mamine smrti otkucava sat. Otac je u zatvorenoj kavani i kao iz boce rastače dušu, a djevojka je daleko. Što očima ne vidi ni srcu mu više nije blisko. Jedina je to zraka sunca koja je do njega dopirala i pokretala taj mali izmučeni organ. “Nemoj tako, znaš da imam slabo srčeke”, rekao bi ponukan i najmanjim iznenađenjem. A ipak, njegovo sunčeke pojavilo se na vratima ne bi li ga ponovno prigrlilo. Srčeke mu je slabo poskoknulo s tik-tak na vječni muk.

Luna Mayer, 3.d

Šk. god. 2019./20.